

Ese de trei ori in septimana: Mercuri-a, Vineri-a si Domineo'a, cand o oala intraga, catid numai diumetate, adeca dupa momentul impregnarilor.

Pretul de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe an intreg	8 fl. v.
diimetate de an	4 " "
patrarlu	2 " "
pentru Romania si Straimutete:	
pe an intreg	16 fl. v.
diimetate de an	8 " "
patrarlu	4 " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se fao la toti dd. corespundintii nostri, si d'adrapul la Redactiune: **Josefstadt, Langeasse Nr. 43.** unde sunt a se adresá si corespundintiele, ce prin Redactiunea, administratiunea s'au sp'andute oate vor fi nefrancate, nu se vor primi anonime nu se vor publicá.

Pentru anuncte si alte comunicatiuni de interes privat — se raspunde cate 7 or. de repetiri se fao ou pretiu scadut. Pretiu timbruat cate 30 or. pentru una data, se antedipa.

Viena 25 maiu/6 iunie 1867.

Diet'a ungarésca continua cu multa energia pregatirile de incoronare. O deputatiune sub conducerea primatelui predece ieri Mai. Sale in Buda diplom'a inaugurala, rogandu-lu pentru incoronare. Monarculu primu diplom'a promitiendu ca pentru astadi va dá dietei respunsu la ea. Juramentulu monarculu pre diploma, contine ca va pastrá constitutiunea tieriei, va respectá egalitatea din legi „fora privire la confesiune.“ Doi ablegati romani in dieta si-dedera truda ca se se dica in diploma „si fora desclinare de natiunalitate,“ la ce diet'a nu se invol, ci prin respingerea acestei cereri mai adause la ingrigirile si temerile natiunalitatiloru nemagiare ale Ungariei, cari vor ascurarea esistintiei individualitateri loru natiunale.

Representantii Franciei, Angliei, Turciei si Spaniei inca au plecatu de la Viena la Pesta, a fi de fatia la incoronatiune.

Prin comitatele Croatiei, partia unionista nisue a trimite deputati la incoronatiune. Nisuintiele anevoia vor reses, dar se póte ca ici colé cate unu deputatu se li succéda. Guvernulu din parte-si n'a facutu provocare, caci elu pare in asta cauza mai moderatu de catu unionistii Croatiei. Magnatii croati, portatori de voturi virile, au primitu pentru incoronare invitatiuni ad personam. Se presupune cumca cam a trei'a parte din ei se vor infatisia, ceia lalti se vor scusa cu diferite motive.

In cele esterne atentiunea publica e indreptata a supr'a espusetiunei universale de Paris, unde Imperatulu Napoleone primisce de ospeti multi suverani incoronati si cati-va ex-suverani. Acum petrecu la Paris Imperatulu Rusiei cu duoi fii ai sei, regele Prusiei, regele si regin'a Belgiloru, principele prus. de co-

rona cu sotfa sa, si altii. Daca Napoleone n'a potutu intruní pre toti suveranii la unu congressu, ii primisce acum unulu cate unulu, si cate 2, 3 deodata. Regin'a Spaniei inca si-a schimbatu propusulu, — acum nu mai scimu a cate óra — si va plecá la Paris probabilminte in augustu, deodata cu v. regele Egiptului. Sultanulu turcescu pléca la inceputulu lui iuliu, éra 9 séu 10 iuliu e in combinatiune pentru plecare Mai. Loru Imperatulu si Imperatés'a Austriei. Imperatulu de Marocco, impedecatu de cause politice a se infatisia insusi, va trimite pe fratele seu principele Mulley Abbas.

Presintia suveranului rusescu si a celui prusescu in Paris, fiindu ambii insociti de diplomati, dá ansa la multe combinatiuni, desclinitu se fie pre tapetu caus'a Candiei. —

Scirile din Messicu lasa putiena indoieia despre caderea fortaretiei Quere-taro in manile republicaniloru. Faima triste se latiescu despre sórtea Imperatului Massimilianu, dar pana acum nu e constatata neci caderea lui in prinsórea republicaniloru, cu atat'a mai putienu unu evenimentu mai tristu. Se spéra ca la intrevenirea diplomatica a stateloru unite, Juarez va fi cu crutiare pentru vietia Imperatului.

Senatulu imperiale.

In siedintia de marti (4 iuniu) catra capetulu desbateri generali supra adresei in cas'a ablegatoru grai ministrulu de finantie Becke pentru a molcomi temerile unor'a in privintia consecintieloru finantiali ce le va avé proieptulu pentru afacerile comune facutu de diet'a ungarésca. In lung'a lui cuventare audiramu putiune argumente, de importantia si mai putiena.

Dupa elu ministrulu Beust, justificá procedur'a fatia cu Ungaria prin aceea ca nu se póte érasu recurge la *acceptare*, caci procesulu desvoltatiunei europene nu ne ascépta ci naintéza rapede. Respinse parerile ca s'ar poté

introduce ceva sisteme pentru Ungaria, cari ar pune-o fatia cu Austria casí Irlandia fatia cu Anglia.

Cu atat'a se inchise desbateria generala. In desbateria speciala totu din acea di, la aline'a 8. senatorulu romanu din Bucovina Samuila Andrieviciu facú emendamentulu ca cele intemplete numai intr'atata se se considere de fapte complinite, in catu nu vatema drepturile altor'a, asié in Transilvania se se reacti-veze constitutiunea din 1863/4. — Acestu emendamentu, precum se potea prevedé considerandu multe recrute nemtiesci ale dualismului, nu s'a primitu.

La aline'a 22—23 in siedintia de mercuri (5 iun.) a casei ablegatoru, totu d. Andrieviciu areta necesitatea regularii relatiuniloru interconfessiunali, revisiunea concordatului si restituierea promisa a autonomiei beseriei gr. or. Acestu emendamentu se primu intregu. —

In cas'a magnatiloru senatulu imperiale, in siedintia de mercuri la desbateria generala a adresei vorbi d. baronu Vasileo din Bucovina, aretandu intre altele ca desicentralismulu are o lature plausibila, totusi n'ar dorí a retorná la elu precum a fostu, éra faptele complinite nu vre se fie astifelu ca se vateme drepturile altoru natiunalitati, desclinitu a romaniloru din Ungaria, si a majoritateri precumpenitórie romane in Transilvania carea astadi n'are prospecte de multiamirea pretensiuniloru sale drepte. Deci considerandu ca nemultiamirea natiunalitatiloru e periculu nu numai pentru Ungaria ci si pentru intregulu imperiu, cere ca guvernulu se privéseca acésta cestiune de a sa, si-si resérva a face cateva emendaminte la desbateria speciala.

Tóte aceste trei cuventari romane le vom produce intregu in nr. ven.

Senatulu nu mai tiene siedintie pana luni in 5/17 iuniu, adeca numai dupa incoronare, pana atunci comisiunile si ministerele vor ingrigi de proieptele de legi ce se vor asterne spre desbateru.

Diet'a Ungariei.

Siedintia casei reprezentantiloru din 4 iuniu.

(+) Deschidiendu-se siedintia, numai de catu se ivi notariulu casei magnatiloru contele Sztáray cu unu actu prin care se comunica, cumca si acolo s'au primitu tóte propusetiunile ministeriale.

Dupa acésta la ordinea dilei a fostu alegerea celor doi custodi ai corónei, cari posturi au devenitu vacante, si spre acestu scopu venira si membrii casei magnatiloru in cas'a reprezentantiloru. — Presiedintele casei magnatiloru ocupá locu langa presiedintele deputatiloru, — deschidiendu-se acésta *siedintia comuna*, indata se ceti rescriptulu regescu, prin care Mai. Sa insciintidia diet'a, cumca de óra-ce custodele corónei alesu in intielesulu legiloru din 1844 Fr. Ürményi a repausatu, éra ecl'a laltu custode b. Vay nu mai póte portá acea demnitate, in intielesulu legiloru diet'a are se aléga doi custodi din candidatii: contele Georgiu Károlyi, Bar. G. Orezy, cont. Gedeonu Ráday, Iosifu Manu comitele Marmatiei, Br. Nic. Vay, Br. Lud. Iósika, Br. Ant. Radvászky si Nic. Mihalkovits. —

Casa magnatiloru a alesu pre contele Georgiu Károlyi, éra reprezentantii pre Nicol. Vay ambii cu aclamatiune, dupa care actu siedintia comuna se inchise.

Siedintia reprezentantiloru inse durá mai departe.

Ministrulu presiedinte cont. Andrássy depune pe més'a casei unu proiectu de lege in privintia juramentului ce au sedepuna custodii corónei, totu de odata alatura si formul'a de juramentu, prin care custodii corónei se deobléga ca voru fi cu strinsa veghiare asupra corónei si insignieloru regale.

Col. Ghyezy e de acea parere, ca acésta propusetiune ministeriala ca articlu de lege numai dupa incoronare se va poté inarticultá.

Fr. Deák in privintia depunerii juramentului face acea observatiune, ca acésta numai dupa aplacidarea Mai. Sale se va poté intemplá.

Dupa aceste se incepú desbateria diplomiei de incoronare.

Cetindu-se diplom'a, mai antaiu vorbi L. Büszörményi si dupuse in numele partidei de stang'a estrema o propunere de decisiune, conformu cereia se se amane actulu de incoronare, de óra-ce constitutiunea tieriei inca nu e restituita.

Totu in acestu intielesu vorbi si Madarász, totu de odata areta neconsecintia conducatoriloru partidei ce doresce incoronare fara restituirea deplina a constitutiunei.

Atatu diplom'a, catu si formul'a juramentului de incoronare s'au primitu fara neci o modificatiune, numai Vladu si Borlea faoura cateva

FOISIORA.

Ioane Iovitia.

De mortuis nil nisi bene.

Acestu nume simplu a unui teneru romanu, care in etate de 24 de ani a trecut din acésta vietia la cea eterna, cuprinde in sine sentiulu celu mai in fiacaratu natiunale, diligintia neobosita pentru latirea culturai si a gustului intre romani, precum si curagiulu, cu care adese ori a cutediatu a spune adeverulu fara crutiare, si fara temerica, ca pentru acésta va trebui se suferu chiaru si persecutari politice din partea neromaniloru.

Abia ajunsese la alu 24 anu alu vietiei sale candu sórtea nemilósa in 27 febr. 1867 lu rapé pentru todeun'a din mediu-loculu nostru, lasandu-ne indereptu numai dorere si suspine ce le sentimu adencu totdeun'a candu privimu la numerulu celu micu a teneriloru nostri, cari se ocupa mai seriosu cu interesele nóstre natiunale.

Cine a fostu si ce a facutu Ioane Iovitia? publiculu cetitoriu alu jurnaleloru romane nu scie cu de a menuntulu, prin urmare, nici nu-i póte apretiu din destulu meritele, ce si-le-a

castigatu pe terenulu publicitatii in decursu de vre-o 4 ani.

Implinescu o detorintia dorerósa fatia cu fie-iertatulu meu amicu, si fatia cu publiculu cetitoriu alu acestui jurnal, candu primescu sarcin'a a descrie pe scurtu vietia acestei flori fragede.

Ioane Iovitia nascutu in 19 augustu 1842 in Giadani in comitatulu Temisiórei, remase in alu 6-le anu alu vietiei sale orfanu dimpreuna cu dóua surori si unu frate alu seu. Uniculu unchiu alu loru Ioane Iovitia sen. i-a luat pre toti patru sub scutul seu, si cu o ingrigire parintésca i-a crescutu cu multe sacrificie materiale. Tenerulu Ioane Iovitia a invetiatu scóla romana si germana in Giadani si in Lipova; pana candu cu 12 ani a intratu in gimnasiulu din Temisiórea. Aici au absolvatu 5 clase cu succesu fórtu bunu, dar tenerulu de 17 ani nu s'a mai indestulitu cu Temisiórea, spiritulu seu celu viiu l'a induplecatu a cerceté unu gimnasiu mai renumitu in atare orasiu mai mare, unde i s'ar dá ocaziune destula d'a esperia catu mai multu. Asiá se dusesce in anulu 1858 la Pest'a si a intratu in a 6 classa gimnasiala.

Veni inse tómm'a anului 1860 candu prin diplóm'a din 20 octovre restituindu-se constitutiunea si legile Ungariei, — limb'a invetiamentului in tóte scólele deveni cea magiara, ce Ioane Iovitia sub sistemulu apusu n'a avutu o-

casione a o invetiá. Astfelu a fostu silitu a merge la N. Körös cu propusu de a-si insusi in gimnasiulu de acolo limb'a magiara. Multe pedece i-a pusu acésta limba in studiele gimnasiale, profesorii inse, apretiuindu-i vointia de a invetiá, l'ascultau din unele studii si nemtiesce. Totu aici a depusu si maturitatea cu succesu favorabilu.

Pana la absolvarea studieloru gimnasiale a fostu silitu a se radiemá de a dreptulu numai pe ajutoriulu iubitului seu unchiu Ioane Iovitia sen. care cu vre-o doi ani mai nainte ajunsese castelanu in comitatulu Carasiului.

Tenerulu Ioane Iovitia veni la Pest'a de nou cu propusu de a studiá drepturile la universitate, si ca jureconsultu se póta fi candva aperatoriu demnu alu drepturiloru nóstre natiunale.

Iubitoriu de independintia, inca ca teneru de 20 de ani, sentindu-se destulu de tare a se radiemá pe poterile sale proprie, a abdisu cu multiamita de ajutoriulu binefacatorului seu unchiu, sustienendu-se insusi in acestu orasiu strainu.

Recomendatu prin D. Ioanichiu Miculescu parocu romanu in Pest'a deveni profesor privatu de limb'a romana la pré stimabila casa a domnului Nicolae Ioanovicu comerciantu in Pest'a, pe candu de alta parte Ilustr'a fami-

lia de Mocioni, descoperindu in tenerulu zelosu o genialitate nu de tóte dilele — in decursu de 4 ani, pana candu adeca studiase drepturile la universitate, — lu provediú, din indemnu propriu, cu unu stipendiu insemnatu.

Astfelu orutiatu de grigi materiale inca in anulu 1862 incepú a publicá unele scrieri in foile nóstre natiunale; si vedindu ca acele sunt bine primite, cu diligintia induplecata a studiatu si lucratu parte pe campulu literaturai beletristice, parte pe terenulu celu sterpu a politice.

Despre lucrurile sale beletristice potemu dice cu totu dreptulu, ca abstragendu greutatile, cu cari se lupta ficcare inceptoriu, scriptele sale poetice si prosaice dovedescu genialitate, sentiú nobilu, idoi frumóse, dar mai alesu zelu natiunaleu invapaiatu. In „Aurora Romana“, fói'a nóstra cea antaia beletristica in Austria, la a careia infintiare si Iovitia sare meritele sale, i s'a deschisu unu campu mai liberu de activitate, si in contielegere cu conducatoriulu si primulu colaboratoriu alu acelui jurnal cu Iosifu Vulcanu, multu a contribuitu la sternirea gustului de cetitu in femeile romane. Atatu Iosifu Vulcanu, catu si Ioane Iovitia, cestu din urma parte sub numele seu propriu, parte anonimu, a scrisu o multime de poesie, novele si articuli interesanti, a carora tinenta nu erá al'a de catu: insufletirea dame-

observații cu privire la îndreptarea egală a naționalităților, înse Zsedényi se silește a-i combate și majoritatea firește că rămâne pe langa testul nemodificat.

Primindu-se aceste propuneri, notariul Ioanovicu e însărcinat să le ducă la casa magnatilor.

La propunerea lui Deák se alege deputațiunea carea va avea se răge pre Mai. Sa ca se se încoroneze.

Totu la propunerea lui Deák se alése ministrul-presedinte cont. Andrassy de locuțienintele palatinului la încoronare.

Ministrul de finanțe Lonyai face propuneri în privința donurilor de încoronare, ce are se deie Maieștilor Loru cu acea ocaziune serbatoră.

Se votează donuri de câte 50.000 de galbeni unei Maiești.

Acesta deciziune s'a comunicat și casei magnatilor, unde asidere s'a primitu.

Siedinti'a casei reprezentantiloru din 5 iunie.

(†) Siedinti'a de adi se deschise la 12 ore, — s'au verificat deputati noi-alesi: Al. Farkas, M. Zmeskal, Nic. Ruser, cont. Fil. Zsigray, și Dau. Török.

Siedinti'a se suspende pana candu va sosi nunciul casei magnatilor, după aceea numai de catu se si inchise.

Siedinti'a casei magnatiloru din 5 iunie.

Notariul reprezentantilor aduse deciziunile casei de giosu, după acest'a presedinte a alesu membrii deputațiunei de încoronare. În fine presedintele aminti că aru trebuî tramisa o deputațiune pentru salutarea principelui mosconitoriu.

Dupa aceste siedinti'a se aredică.

Motiunea deputatului Sigismundu Borlea

în siedinti'a dietei ung. din 4. I. c. la diplom'a inaugurala punctu 6 sirulu 4, în locu de *fara distingere de religione*, se se pune *fara distingere de religione și natiunalitate*.

Onorata Casa! Suntu convinsu că onorat'a casa poftescă ca la serbarea încoronării asiă și după acest'a toti locuitorii și natiunalitatele tierci în asemene mesura se se bucură, și tôte ingrigirile si neodihnele se încete, și scimu cu totii că natiunalitatele nemagiare cu cea mai mare caldura dorescu și ascépta ca caus'a natiunalitatiloru pe bas'a dreptatei, egalitatei, și echitatei înainte de încoronare se se deslege, ce înse de si io din anima poftescă, totusi cu durere trebuie se o marturisescu, că acesta pofta caldură și drépta a natiunalitatiloru nemagiare cu greu se va implini, și asiă natiunalitatele nemagiare cu totu dreptulu vor avé ingrigiri si neodihne; — ca dara aceste ingrigiri si neodihne nu neintemeiate baremu în catva se se pōta domoli afu de totu de lipsa, și dorescu ca în diplom'a de inaugurare punctu 6. rondulu 4. în locu de *fara distingere de religione* se se pune *fara distingere de re-*

giune și natiunalitate cu ataf'a mai vertosu, căci scimu că în seculu presentu care cu totu dreptulu se pōte numi secululu natiunalitatiloru, tôte natiunile catra natiunalitate, și natiunea loru se alipescu tocmă cu asiă caldura ca și catra insasi religione; — mai departe fiindu că precumu în casa dietei, asiă și în tier'a intréga drépta și modern'a bas'a libertatei, egalitatei, și fratietatei se accentuă și cu caldura se esprime; — afara de cele susu insirate dar și pe bas'a fratietatei, și egalitatei anca mi ieu libertate motiunea facuta de a o recomandă onoratei case spre primire.

Brasiovu 30 maiu 1867.

Luni în 27 I. c. Escelint'a Sa d. comisariu regescu Comitele Em. Péchy intră pe la 1 ora d. a. în orasiulu nostru. La fruntarea districtului de catra S. Georgiu fu primitu de cativa membri ai magistratului și apoi petrecutu de calareti sasi pana la cortelulu generalu. Totu orasiulu avea o fatia serbatoră, decoratiuni de totu felulu care decare mai frumoșe, flamuri de tōta colōrea politica falsaiu pe tōte edificiele publice precum și pe casele privatiloru. Trebuie se marturisimu că la decoratiunile ex officio inca se aflau 8 flamuri romanesci. În loculu vulturiloru cu două capete se vedea marc'a Ungariei, alaturea cu cea transilvană și de a supra loru corōn'a Ungariei. Pe flamurile private ale romaniloru se mai vedea și inscripțiunea: „*Autonomia, Diet'a Transilvaniei, legea electorala din 1864.*”

Îndata după descălcarea dlui Comisariu reg. tôte autoritatele bisericesci, civile și militare se grabire a-lu salut'a. Asiă se infatisiara și Romanii, și anume clerulu localu cu Ptppii în frunte, corpulu profesoralu, peste o suta de negotiatori, proprietari, fabricanti și profesioniști. Unulu dintre parintii Ptppi tienu Esc. Sale în limb'a germană o cuvântare scurta dar fōrte acomodată impregiară, la care Esc. Sa respunse mai pe largu dicendu că prin uniune nu se vor periclită întru nimicu drepturile cetățieniloru de statu fie de ori și ce natiunalitate și confesiune; că Maieștea Sa Regele voiescu din totu sufletulu ca se vedia îndestulată tôte drepturile cereri si dorintie ale poporulu romanescu, dar tocmă pentru aceea speréza cumca Romanii nu vor pune pedeci regimulu la nou'a organizatiune și ascépta ca clerulu se conduca poporulu între marginile legii precum și ca se spriginéscă din tôte puterile intentiunile cele patriotice ale in. regimu.

Dup' acestea dlui presedinte alu gremiului levantinu romanescu precede Esc. Sale unu memorandum subscrisu de 146 de concetățieni romani, spunendu-i cumca în acel'a se afla cuprins dorintiele manifestate de diece mii de Romani locuitori în Brasiovu, și rugandu-lu ca se binevoiescă a-lu înaintă Maieștii Sale ces. reg. si a-lu recomandă. Memorandulu suna asiă:

Escelent'u Vōstra!

Dechiaratiunea facuta de Esc. Vōstra la un'a din ocaziunile serbatoresci, că voiti se a-

scultati dorintiele și opiniunile locuitoriloru Marelui Principatu alu Transilvaniei de la fie care fara diferentia de natiunalitate și confesiune, a încuragiatiu și pe subscrisii a-si substerne Esc. Vōstre cu tōta încrederea respectiv'a loru opiniune și rugaminte.

Escelent'a! Suferintiele Transilvaniei, éra mai alesu ale natiunei romanesci sunt cunoscute în partea loru cea mai mare; aceleasi sunt ataf'a de numeroșe, în catu ar fi ustanéla desicrta a voi se le anumimu un'a cate un'a.

Comun'a mare și comun'a mica este organizata réu séu nici decum. Justiti'a și administratiunea se traganéza ca vai de ele, éra particularismulu egoistu și-scōte capulu în casuri nenumerate. Comerziulu și industri'a sunt mai cu totulu decadiute, din cauza că crederulu în decursulu timpulu a luat mai multe lovituri de mōrte.

Fatia cu aceste fapte complinite și după o deliberatiune matura, subscrisii ajunsera la convingerea, cumca partea cea mai mare a acestor calamitati s'ar puté delaturá numai în urmarea unor reforme radicale a legiloru acestei tieri după cum cere spiritulu timpulu.

Pe catu timpu tier'a este cu totulu lipsita de o lege comunală liberală și ratională;

Pe catu justiti'a și administratiunea politica merge, séu vorbindu mai corectu, este torturata după unu amestecu infricosiatu de legi vechi strinsu feudale, de legi revolutionare și de altele absolutistice; în fine, pe catu drepturile și referintiele reciproce ale natiuniloru locuitorie în acestu mare Principatu, nu vor fi regulate definitivu prin legislatiune și întru întelesulu constitutiunii sale: — pana atunci nu pōte fi verb'a nici decum de îndestularea acestei tieri, nici de întōrcerea doritei încrederi și nici de restaurarea crederului.

Maieștea Sa c. r. apostolica cupenindu ca unu parinte alu patriei starea cea trista a Transilvaniei, după ce i-a restauratu constitutiunea cu conditiune de a se face în ea schimbări afundu taitōric, prin pré in. rescriptu din 15 iunie 1863 s'a înduratu a trimite la diet'a Transilvaniei mai multe propuneri regesci cu care avea de scopu a medloci o reforma petrudiatōria în cele mai multe ramuri ale administratiunii publice; acea dieta înse în urmarea inaugurării acelei sisteme nefericite sistōrie fu retienuta întru continuarea salutariloru sale lucrari.

Escel. Marele principatu alu Transilvaniei și cu elu natiunea romanéscă nu pōte fi scapata din total'a sa apunere prin nici o legislativa din lume, de catu numai prin a sa. Întru adeveru Transilvan'a nu mai pōte acceptă, mesur'a calamitatiloru sale este plina de multu.

Dup' aceste subscrisii îndrănescu a se rugă, ca Esc. Vōstra se binevoiti a sprigin' la augustulu tronulu alu Maieștii Sale c. r. din tōte puterile *autonom'a* acestui Mare Principatu, precum și redeschiderea dietei sale pe temeiulu legii electorale din 1864, cu ataf'a mai vertosu, pentru că, atatu poporimea intréga, catu și mai alesu pururea credintioș'a natiune

romanéscă, ascépta cu duosia depunerea juramentulu omagialu întru întelesulu articuleloru de lege II, III și IV din a 1791.

Ai Esc. Vōstre.

Brasiovu 26 maiu 1867.

(urméza 146 de subscrisii.)

Finindu-se tōte deputatiunile urmă o méșă stralucita, éra după acest'a Esc. Sa cercetă oficiolatele și institutiele de aici între cele din urma și gimnaziulu romanescu.

Trebuie se însemnămu cumca Esc. Sa de cate ori veni în atingere cu Romanii, de atate ori întrebă despre numerulu loru în Brasiovu, și totdeun'a i-se respunse, cumca în Brasiovu locuescu diece mii de Romani, în urma întrebă și despre confesiuni și i-se spuse, cumca se afla și vre-o 60 de romani gr. cat.

Ser'a fu iluminatiunemare și conductu de facile. Transparentele de la capel'a romanéscă „*Autonomia, Diet'a Transilvaniei, legea electorala din 1864.*” atraseră atentiunea tuturor'a.

A două di la 7 ore demaneti'a Esc. Sa plecă spre Fagarasiu.

Aradu, 29 maiu 1867.

Resultatulu restauratiunei comitatului Aradanu, tiente în 24 și 25 a lunei curinte e urmatorulu:

Vice-comite primariu: Nagy Sándor alesu cu majoritatea voturilor.

Vice-comite II Sigismundu Popovicu cu acclamatiune.

Vice-comite III Spech Imre cu acclamatiune.

Protonotariu: Tabajdy Károly cu acclamatiune

Vice-notariu primariu: Ioane Goldisiu.

Vice-notariu alu doile: Vásárhelyi Dező.

Vice-notariu alu treile: Teodoru Serbu.

Vice-notariu „patrale: Balás Maté.

Vice-notariu „cincele: Péczely Ferencz, alesi toti cincii cu acclamatiune.

Proto-fiscalu: Georgiu Ebesfalvay cu acclamatiune.

Vice-fiscalu I Iankó Iosef.

Vice-fiscalu II Rózsa Jenő, ambii cu majoritatea voturilor.

De proto-judi s'au alesu cu acclamatiune:

În tîenutulu Aradului: Georgiu Constantini.

În tîenutulu Világosiului: Sanka Lajos.

În tîenutulu Zarandului: Ormos Sándor.

În tîenutulu Boros-ineului: Köver Josef.

De asessori s'au alesu urmatorii:

Szakoleczay Lajos cu majoritatea voturilor.

Ioan Ambros cu acclamatiune.

Emanuilu Misiciu cu acclamatiune.

Hesz Iosef cu acclamatiune.

Kosztolányi Antal cu majoritatea voturilor

Florianu Varga cu acclamatiune.

Avarffy Károly cu majoritatea voturilor.

Stefanu Antonovicu cu acclamatiune.

De judi-coreali s'au alesu urmatorii:

Pentru centru: Ormos Péter,

„Pecic'a: Fischer Miklós, amendoi prin acclamatiune.

loru romane pentru totu ce e frumosu, nobilu și natiunalu romanu.

Lasandu-se Vulcanu de conducerea „Auroroi Romane,” în loculu densulu a pasitu Ioane Ioviti'a ca conducatoriu și oclucatoriu primariu. Atuncea se-lu fiti veditu pre sermanulu Ioviti'a, cu ce bucuria anuciă tenerimeii din Pest'a aparerea fie-carui numeru alu Auroroi, cu ce focu vorbiá despre planurile sale în interesulu acestui jurnalulu beletristicu, marindu-i formatulu si publicandu biografiile barbatiloru nostri renumiti dimpreuna cu portretele loru! „voiu se aretu — dieca adese ori — că nici unu jurnalulu magiaru beletristicu, nu se va poté mesurá cu „Aurora Romana” în privinti'a materielorु interesante, precum nici în privinti'a esteriorulu gustuosu.” Ideea ar fi fostu fōrte nimerita, daca se potea realisá pe deplinu „N'avemu publicu cetitoriu, — dieca alta data — dar eu voiu creá unu publicu de respectatu!” Ce paguba, că si acesta dorintia ferbinte a sa a trebuitu se sufere pedece nenumerate.

Alteum „Aurora Romana” e documentu destulu de a cunōsce din ea intentiunile cele frumoșe și nobile ale lui Ioviti'a; e de însemnatu înse, că mai bine de unu jumetate de anu elu senguru, fara nici unu ajutoriu a datu la lumina numerii Auroroi, ma a uneori ajutá si la expeditiune pana pre la mediulu noptii, sentindu totdeun'a o mare bucuria, candu poteá

se vina regulatu foia în man'a prenumerantiloru.

În anul 1864 a abdisu de redigerea Auroroi; a sentitu o mare dorere că a trebuitu se se despartieșca de fetulu seu colu iubit, — înse pentru aceea totu într'un'a s'a ocupatu cu beletristic'a. În anul 1865 voindu a dá în man'a dōmnelorु si a domnișioriloru romane o cununa de lucrari beletristice din pōn'a literatiloru mai teneri, și fiindu partinitu cu sfaturile parintesci de D. Vincentiu Babesiu éra prin Ilustr'a familia de Mocioni cu ajutoriu banalu la speșele tipariului, — a edatu „*Mus'a Romana*” Almanacu beletristicu, cu propusu de a-lu continuá în anul 1866 ce înse nu i-a succésu, fiindu împedecat prin unu morbu greu.

În almanaculu din 1865 si densulu aro unele lucrari poetice, cari asemenea merita tōta atentiunea.

Adese-ori me chiamá la sincro-mi cotōșca cate unu manuscrupu, ce-lu primise pentru almanacu. Mai multu de catu de tōtu i placeá de poesi'a lui Carolu Gram'a intitulata „*Froulu romanu,*” a careia contienutu, — precum dieca — ar trebuit se fie modelulu si oglind'a fie-carui romanu cu sentieminte adeveratu romanesci candu e vōrba de apearca natiunei.

Dupa edarea almanaculu, în catu sciu eu, numai un'a poesia ocaziunală si-a mai publicatu

în „*Telegrafulu Romanu*” candu adeva s'a reînfiintiatu metropoli'a romanu gr. or. Multu s'a superatu pe redactorulu „*Concordiei*” care i-a respinsu publicarea acestei poesii ocaziunale, si-lu acusá adese ori, — pōte pe nedreptu, — că Alesandru Romanu e confesionalistu, și nici că se îmbucura de restaurarea stravechiei nōștre metropoli. (Daca mi aduc bine a minte, acusarea lui Romanu nu e basata, căci Ioviti'a nici n'a dusu poesi'a la Concordia. Red.)

Ioane Ioviti'a a avutu o multime de poesie în manuscrupu, ma eu am veditu la densulu si o drama din istoria nōștra natiunală. Acesta drama a fostu complanata în 5 acturi, dintre cari 3. au si fostu gat'a. Aceste, dorere, asta-di nu se mai seiu unde sunt, căci în anul 1866. primaver'a, Iovitu de unu morbu greu de peptu, a fostu silitu a parasí aerulu innaduatoriu din Pest'a, și a-si cautá restaurarea sanetati sale în Giadani la bunulu seu unchiu, unde se aflau si surorile sale. Pōte candu s'a mutat din Pest'a, i s'a perdutu manuscruptele beletristice.

Ioviti'a alteum, a scrisu si în „*Amiculu poporulu*” pentru invetiatorii nostri, cari lipsiți de sciintiele naturale, cetiau bucurosu discursule densulu din fisica despre astronomia.

Pe catu erá de teneru, Ioviti'a de multe ori se ocupá cu politic'a nu numai în cercuri amicabile, ci si în foile nōștre publice. Erá superatu mai alesu pe magiari, vedindu cum se

delatura romanii si drepturile loru cu tōta ocaziunea. Trasariá cate odata, si cu taria barbatéșca afirmá, că-si vor luá odata resplat'a natiunii dreptatii si a libertatii nōștre natiunale.

Mai multi articoli politici i s'a publicatu si germanescu în Vien'a, éra romanescu sub literile incepatōrie a numelui seu în „*Telegrafulu Romanu*” si în „*Albina*”, la cari a fostu primitu de corespondinte regulatu din Pest'a. Cetiti acei articoli, si veti vedé, că D. Babesiu a avutu totu dreptulu a dice, că Ioane Ioviti'a va se devina cu tempu primulu publicistu alu romaniloru din Austria. Si profeti'a dlui Babesiu pōte nu ne insielá daca nu ni-lu rapiá mōrtea crudela asiă tempuriu. Combinare naturală, sentiu natiunalu, stilu usioru și corectu e caracteristic'a scrieriloru sale beletristice si politice. În politica se dice că n'ar fi nimeritu odata tactic'a în colōnele Telegrafulu romanu; ast'a înse nu i-se pōte luá în nume de reu, căci rapitu de foculu juneticii si de zelulu natiunalu, în nevinovat'a sa a cugetatu că face unu servitiu bunu causei natiunale.

Elu nu numai că a scrisu articoli politici, dar în fapta a si jecatu rolu politicu în Temišiōr'a si în Carasiu.

În tōm'n'a anulu 1865. fiindu denumitu de comite supremu alu comitatului Temisianu D. Ignatiu Murányi, — Ioviti'a s'a pusu în fruntea inteleginticii si a poporulu de acolo ca se-lu bineventeze pre nou denumitul Comite

Pentru Radna: Lazaru Mihaloviciu cu majoritatea voturilor.

„ Totvaradi'a: Georgiu u Haic'a.
„ Agrisiu: Barta Ferencz.
„ Sant-ana: Varjasy Jakob.
„ Simandu: Bázel Iános, toti patru prin aclamatiune.
„ Miske: Spech István.
„ Csermő: Vásárhelyi Géza, amendoi prin aclamatiune.
„ Elek: Davidu Nicora prin aclamatiune
„ Boros-ineu Czárán Antal cu majoritatea voturilor.
„ Boros-sebes: Teodoru Halicu cu aclamatiune.
„ Iosasielu: Vasiliu Paguba cu aclamatiune.

De jurasori s'au alesu pentru:

Centru: Szentés Károly cu majoritatea voturilor.

Pecie'a: Kis Zsigmond,
Aradu: Kozma Gyula,
Radna: Georgiu Papu,
Tót-várad: Halbendienst Gustáv,
Világos: Gustavu Russu,
Szent-anna: Török Béla,
Agris: Ioane Luc'a,
Simánd: Raskó István,
Kis-ineu (Zarandu) Sav'a Ferencz,
Miske: Szmekál Alajos, toti diece prin aclamatiune.
Cerneiu: Meszlényi László cu majoritatea voturilor.

Elek: Szabados István.

Boros-ineu: Paulu Drag'a amendoi cu aclamatiune.

Boros-sebes: Teodoru Ionescu,

Buteni: Stefanu Novacu,

Iosasielu: Georgiu Hornoj, toti trei cu majoritatea voturilor.

Mai departe, parte prin aclamatiune parte prin majoritatea voturilor s'au alesu urmatorii:

Perceptoru primariu: Hess Iános.
Perceptoru pentru deposite: Daniel László.
Prosectoru: Szatmáry Iános.
Esactori: Petru Rai'a, Rodiczky Adolf,
Csolthy Iános si Paulu Tiaposiu.
Arhivariu la administratiune: Novák Imre.
Arhivariu la tribunalu: Kristyory Zoltan.
Protomedici: Doctorii Kéry Imre si Roth Albert.
Medici cercuali: Alexandru Nistoru, Löw Simon, Horváth Iános, Oppenheimer Mór, Munkácsi Antal, Hehs Márton, Horovicz Lipót, Bronts Miklós si Gyurkovszky István.
Veterinariu: Lindner Iános.
Geometru: Schenovicz Frigyes.
Castelanu: Sörényi István.
Comisariu pentru cultivarea matasei: Kosztolányi Sándor.
Comisari de securitate: Basiliu Karácsonyi, Fekete György, Kripp Iosef, Stetina Kálmán, Bene Iosef, Németh Sandor, Dienes István senior, Pittner Péter si Fischer Ede.

Prin Comitele supremu s'au denumitu urmatorii:

Protocolistu la administratiune: Lichtenstein Hugó, cu titulu de vice-notariu.
Espeditoru la administratiune: Neszliz Iosef.
Vice-archivariu: Corneliu Ratiu.
La tribunalu protocolistu: Dancs Boldizsár, espeditoru: Schauer Iános.
Vice-archivariu la tribunalu Schmutterer Mándor. Mósiere au ramas in posturile de pana acuma. Ca onorari s'au denumitu.

Protonotari: Kádas Péter, b. Bánhidu Béla si Fascho-Moys Sándor.

Protonotari: Metzner Ferencz, Remetei Fülöp, Károly.

Vice-notari: Urbán Andor, Biró Ákos, Sanka Vilmos, Popovics Aurel, Peterfy Antal, Steinicz Károly, Örlösy Ferencz, Urbán Iván si Dancs Boldizsár.

Vice-fiscali: Salacz Gyula, Tagányi István, Bones Döme, Simon Gabor, Chorin Ferencz, Fabián László, Aknai Antal, Gregorovics Iános, Szalay Károly, Nachtnobel Ödön si Orbán László.

Protojudu: Ormos Péter.

Judi cercuali: Kozma Gyula, Szalag Antal si Bohus István.

Jurasori: Stefáni Béla, Egyed Gyula, Csorba Ákos, Kelecsényi Ferencz, Köpf György, Bittó Károly, Daniel Kálmán, Avarffy Gyula, Török Endre, Fekete Péter, Kovács Agoston, Suhajda Antal, Scheri Alajos si Institoris János.

Esactoru: Szentpétery Antal.

Geometri: Pálffy Iosef, Kalmár Samu si Spilka László.

Vice-geometru: Ormay Adolf.

Protomedici: Aradi István, Köpf Iános, Fekete Alajos, Matavovsky Nandor, Taufy Ferencz, Nistoru Sandru, Horváth János.

In sedinti'a Comitetului comitatensu tinuta in 27 a curintei prin comitele supremu s'au denumitu

Cancelisti: Keresztes Antal, Hofbauer Péter, Müller Ignacz, Keresztes Mihály, Gartner Károly, Kiss Károly, Kállay Lajos, Petri-Ila Pál, Pretner Iosef, Skonda Kálmán, Gyürky György, Szokoly Iosef si Csorba Ákos.

Diurnisti sistemisati: Czakó László, Petroviciu Aurelu, Stancescu Iosifu, Vertán Simon, Csernyei Gyula, si Mószaros István.

Diurnistu extraordinariu: Keresztes István.
Geometri: Beszédes Kázmér si Benedikty Gergely.

Jurasori: Konstantinovicz Gábor, Palfy Sándor si Campianu Petru.

Vice-fiscali: Robicsek Agoston, Simeonu Popoviciu Deseanu si Schöpkep Ede.

Protomedicu: Balogh Tihame.

Fischer Ede, comisariu de securitate resignandu, s'a instituitu prin fostulu Comisariu Vaszil Iosef.

Asesorulu Florianu Varga, din caus'a că ablegatu dietalu are se se indeparteze, resigneză in scris; ce luandu-se din partea Comitetului la cunoscintia protocolaru, loculu re-

masu vacantu se va deplini prin comitele supremu in contielegere cu comitetulu.

Din acea impregiurare, că vice comitele alu doile Sigismundu Popoviciu ca ablegatu dietalu asemene e silitu a se indepartá, s'a otaritu, ca pe catu timpu va fi de lipsa se i se dee licentia.

La aceste observazu numai atat'a, că s'au alesu 34 de romani, si cumca alegerea in restimpu de una di si diumetate a decursu in cea mai buna ordine. G.

Urmatoriile corespundintie le producemu estrase, de bra-ce ni lipsesce spatiulu, deci ceremu iertareu dloru corespundinti:

Comitatulu Carasiu maiu 1867.

Am aseceptatu se vedu descria cu de amenuntulu restauratiunea comitatului nostru, din pen'a cutarii individuu mai datatu la publicistica. Inse fiindu că n'a facutu nimene acés's'a, voui cereá s'o facu eu in putiene cuvinte.

Publiculu scie că ministeriulu ung. a opritu conferinti'a nationala a romaniloru ce erá se se tienă in Logosiu. Totusi noi doriamu a ne intalni ca se ne intielegemu despre restauratiune. Pe 7 maiu, diu'a intalnirii, eram in Logosiu, unde delocu audii doue faime superatióse, un'a că comitele supr. pretinde intru interesulu comitatului etc. ca primulu v. comite se fie Makay, spre ce s'au si engagiatu unii protopopi gr. or. si cati-va din capitululu gr. cat. Cea lalta fama fu că de alu doile v. comite pasiescu veri 4 romani, prin ce voturile s'ar poté impartí spre daun'a nóstra

Romanii, voui dice intieliginti'a partiei curatu nationalu, tienura cateva conferintie la scóla si dechiarara că nu vor mai putienu pentru noi de catu in 1861, si atunci adeca primulu v. comite fu romanulu Fauru sub Gozsdu, Ratiu sub Serbu si Ambrus, si éra si Fauru catra finea lui Ambrus, deci cerura se se candideze si unu romanu de 1. v. comite.

Comitele supr. inse candidá pre Makay, votara magiarii si romanii cei engagiatu cum spuseramu. Ori-ce pasiu facea partii'a nationala erá de prisosu, si de catu veri o blamare de catra romani a supra romaniloru, mai bine trecu votarea fora protestu, Makay se alese. In person'a lui avemu acea recompensare că l'am cunoscutu de omu de omenia.

De alu 2-le v. comite erá se pasiesca doi romani, A. Vladu si Atanasieviciu. Ce diferentia intre acestia in privinti'a nationalu? lumea romana scie. Magiarii avura bunulu tactu că dupa ce reesira cu 1. v. comite, dechiarara că pentru alu 2. vor fi cu majoritatea romana, si vedindu că majoritatea e pentru VI. desu de demanetia in diu'a alegerei incunoscutiara pre At. că nu-lu potu spriginí, deci se retrase, si VI. reesi cu aclamatiune.

De prototiscalu erau doi competinti, éra si Atanasieviciu si cunoscutulu nostru nationalistu d. F. Pascu. Din strigare nu se potú constată majoritatea, deci se incepú votarea, careia fu

presiedinte d. Georgiu Ioanovicu ablegatulu din Boccea. Ni aduseramu a minte că si d. Atanasieviciu a fostu presiedinte la alegerea lui Ioanovicu de ablegatu in Boccea. P. avú 151 de voturi, éra At. 192. Precepuramu de nou cum stá partii'a nationala, dupa atinsele engagiari. Se vede că magiarii cari nu vrura pe At. de v. comite, lu vrura de prototiscalu. Unu protopopu, membru comisiunei de votare, facea in favórea lui At. presiune supra preotiloru candu votau. Economiloru li aretá cu degetulu urn'a pentru At.

La organizarea sedriei Pascu fu primulu asesore.

Preste totu alegerile reesira in favórea romaniloru, căci nrulu dirigatiloru rom. s'a inmultitu unu picu, deselinitu stámu bine la sedria.

D. Dr. Hatieganu insinuá in ór'a antaia, propunerea pentru limb'a rom. de oficiala. Comitele aretá lips'a ca dupa restauratiune se se desbata antaia caus'a incoronarii, apoi atins'a propunere. Romanii se invoira. Candu acum érá rondulu la caus'a limbei, éra si Dr. Hatieganu — in contielegere cu intieliginti'a, — retrase propunerea căci multi membri cottensi in a 4 si 5 di au fostu plecatu a casa, si ni érá frica ca nu cumva ajungendu caus'a la votare, se fimu in minoritate. — De pasiurile engagiatiloru vom grigi. B. P.

Dent'a 19 maiu 1867.

Comisiunea mista in caus'a despartirii romaniloru de ierarchi'a serbésca, a fostu la noi in 16 maiu a. c. Presiedinte comisiunei fu d. jude supr. Col. Miletiu. Membri in comisiune, din partea consistoriului serbescu din Versietiu fura archimandritulu Mesiciulu, protopopulu F. Trandafilovicu si preotulu serbu din Galulu mare, éra din partea romaniloru MOD. protop. I. P. Seimanu si bravulu nostru ablegatu nat. la dieta si advocatu Dr. Aureliu Maniu.

In pomeni'a di, membrii comisiunei se adunara la cas'a comunala, unde presiedintele intrebá de poporu că: voiesce despartirea ierarchiea? respunsulu, se intielege, fu: vremu! Dupa acés'ta se luá protocolu, inseriindu-se totu poporulu, de amendóue nationalitatile, si s'a afluat că romanii sunt in majoritate, desí serbii fura spriginiti din partea onoru romanu cu veri 5 sesiuni si 120 de suflete, fiindu acestia sedusi de I. P. din G. carele a uitatu că a suptu la peptulu unei mame romane.

In tempulu inserierii, romanii noinceatatu si-aretau bucuri'a pentru membrii loru din comisiune, ca ablegatulu nat. se véda că sunt recunoscatu pentru ustanelele dsale.

Dupa incheierea protocolului spunendu presiedintele că romanii sunt in majoritate si că prin urmare beserica e a lor, veduramu pre romanii cari fusesera amagiti cum se superau si se căiau pentru pecatele lor.

Despre pretiurea besericii si a sesiuniloru preotiesci, nu potu spune inca nemica, éra

supremu. Prepusulu, că unu comite supremu de nationalitate magiara noi nu póte avé sentiu de dreptate pentru romani si pentru causele nóstre nationalu, — i-a dietatu in ouventarea de bineventare si espresuniile, că „bine ai venit, dar noi nu te-am aseceptatu, căci am aseceptatu se vina unu romanu casí noi, si d'o lege romanésca casí noi, etc.“ Avutu-a dreptu Ioviti'a, ori ba, a esprime acés'ta nencredere? in decursu de doi ani se va fi doveditu de securu. Atat'a inse se scie, că din acelu minutu nu numai tenerulu Ioviti'a, ci si unchiulu seu d'impreuna cu famili'a sa nevinovata a trebuitu se suferu multe persecutari din partea magiariloru, ce se vede si de acolo, că Ioane Ioviti'a in tómn'a anului trecut fu amenintiatu cu inquisitiune criminala prin judele cercualu din Fiscutu ca resculatoriulu si atietiatoriulu poporului blandu (bujtogató).

Ce e dreptu, Ioviti'a a si fostu resculatoriulu poporului pentru a pretinde *sant'a dreptate*. In tómn'a anului 1865. densulu a condusu poporulu romanu alu cercului alegatoriu, din Cocot'a (Comitatulu Temisiórei) pentru alegerea dlui V. Babesiu de ablegatu, si inca cu cea mai mare animare, solidaritate si pace, inse machinatiunile si tendintiele cele nedrepte ale magiariloru au invinsu pe langa tóte protestele, ce le dederu alegetorii romani.

Totu ca astfelu de resculatori a luat parte la alegerea ablegatului romanu din Sasc'a

(Comitatulu Carasiulu), unde solidaritatea si virtutea romanésca, — de si la alegerea prima fura imprasciatu prin o bataia provocata din partea neromaniloru, — a trebuitu se invinga, si así fu alesu de deputatu dietalu d. Vinc. Babesiu.

Pe la inceputulu anului 1866. Ioane Ioviti'a ca juristu absolutu a venit éra la Pest'a ca cu deschiderea dietei se-si póta castigá langa D. Babesiu sciintiele politice si in praesa, totdeodata se se póta prepará si pentru esamenele de statu din drepturi.

Pe langa acés'ta ocupatiune dupla a mai venitú inea si a trei'a căci seriá adeseori articoli politici in jurnalele nóstre nationalu, dar mai alesu in „Albina“ despre pertractarile camere legislative a Ungariei. La atat'a lucru se recereau mai multu de catu dóua mani, si unu capu.

Lucrandu cu mare diliginti'a noinceatatu si suindu de 5—6 ori pe di cate 200 de trepte pana la tractulu alu treilea, unde locuia, — Ioane Ioviti'a pe di ce mergeá erá totu mai palidu si mai slabu, pana candu restringendu-si poterile a caditu in morbu de peptu ce-lu legá de patu pentru totdoun'a.

La consiliulu medicului seu Dr. Navratil, a fost silitu a parasí Pest'a, si a-si cautá restaurarea sanetatii in Banatu, la bunulu seu unchiu. Dar' totu inzedaru! Căci in locu de a se descatiá de grige si a-si cautá distragere in si-

nulu naturei, — totu intr'un'a se framentá ca mai nainte, candu erá sanetosu, cu planuripentru inaintarea romaniloru in cultura, si ca bolnavu — potém dice — că a contribuitu fórtu multu si la infiantiara „Alumneului romanu“ din Temisiórea, a caruia statute inea au cesitu din pen'a densului.

Sanetatea lui Ioane Ioviti'a, de si fu grigitu cu tóta fragedimea, dorere, nu s'a mai restauratu, ci din di ce mergeá erá totu mai slabu in poteru, in catu a veditu si densulu, că peste putienu i se va rumpe firulu vietiei; inse spiritulu lui pana in minutulu celu mai de pe urma a fostu tare si viu. Astfelu si-a dictatu sub condeiulu fratelui seu urmatorulu epitafiulu, ce — dupa dorinti'a sa — s'a si scrisu pe cruce:

„Mi-a placutu vietii'a; căci m'asiu fi luptatu
Pentru-a mea natiune, ce multu o-am amatu;
Mortea nemilósa n'a vrutu se traescu,
Ca s'aretu la lume dreptulu romanescu.
Putrediescu aicea lang' ai mei parinti,
Suflete curate, ce sunt între sfinti.“

In convingerea, că ar fi fostu destulu de harnicu a-si implini detorintiele sale, ce le avea catra natiune, si că odata ar fi fostu unu militariu bravu in castra anteluptatoriloru nostri nationali, — cu greu s'a despartitu de vietii'a pamentésca, si de multu iubutulu seu unchiu surori, frate, si amici, cari nu-si poteau oprí supinele, noi cursulu lacremeloru de dorere.

Éca pe scurtu activitatea si meritele lui Ioane Ioviti'a in decursu de 4 ani. I suridea inca unu viitoriu frumosu, căci erá in flórea junctiei, dar' fruptele ustaneleloru sale nu le-a mai potutu gustá!

In 27 a moritu si in 29 febr. a. c. fu inmortentatu cu mare pompa in Giadani, in comitatulu Temisiórei, lasandu multa gele ne-amuriloru si amiciloru sei!

La inmortentare vre o 25 teneri imbracati in vesminte do doliu lu dusera pe bratie pana la mormentu; sicriulu, ce aoperiá o mare sperantia a nóstra, a fostu invelitu in flamura nationala romana, pentru carea densulu a traitu si a moritu. Alumneulu romanu din Temisiórea inca a fostu reprezentatu prin 3 membri la inmortentare, si in semnu de condolintia meritele lui sunt amintite in protocolulu aelui Alumneu.

Nu potu a nu aminti aci si zelulu laudabilu a Dlui Iosifu Ciacovanu, care din pietate catra repausatulu a donatu o cruce de marmore albu la mormentu, in carea apoi s'a scobitu epitafiulu de mai susu.

Implinescu unu actu dorerosu alu amietiei si alu pietatei, candu dieu dimpreuna cu stim. cetitori: Usióra se fie tieren'a, ce acopere acés'ta inima nobila!

Aradu 20 aprile 1867.

Brutus.

